

גז טבעי, כמו קרקע, הוא משאב לאומי ולא נכס פרטי

ד"ר הני זובידה

החוג למדע המדינה במכללה האקדמית עמק יזרעאל וחבר בוועד המנהל של הקשת הדמוקרטית המזרחית.

הסיפור הזה של הגז הוא מאד בעייתי. מדינת ישראל מצאה משאב לאומי שקוראים לו גז טבעי. כולם דיברו על המציאה. כל המדינה. בלי יוצא מן הכלל. גם קיבוצניקים, גם מושבניקים, גם עירוניים, גם ערבים, גם יהודים, גם מזרחיים, גם יוצאי אתיופיה, העולים מברית המועצות. כולם צעקו ורצו חלק במשאב החשוב הזה. אבל בדרך שכחו דבר אחד פשוט, גז זה אחלה, אבל אם אין לך איפה לגור לאן יזרום הגז?

הגז הוא משאב לאומי, אבל אלה שמצאו אותו אומרים: אנחנו מצאנו את הגז קודם. מי חיפש אותו? אתם? אתם ישבתם בבית. אנחנו קדחנו. אנחנו השקענו את הכסף, יש לנו חוזה עם המדינה. החוזה חתום, נכון או לא? לכן ברור שהגז שלנו.

עכשיו אומרים מחפשי הגז שצינור אחד להזרמת הגז לא מספיק. אתם רוצים צינור שני – שלמו עבורו. ומה הלאה? נכון שאמרנו שנשלם מיסים על הרווחים, אבל יש הבדל. יש רווחים שמשלמים עליהם מיסים במזומן, ויש רווחים שמשלמים עליהם מיסים והם כלואים. אנחנו נשאיר אותם כלואים. נשתמש בהם להשקעות, הם יישארו מיסים שלכם, אבל תקבלו אותם רק בעוד 40-50 שנים.

אמרנו או.קיי. אבל בואו נביא עוד קבוצות שישתלטו על הגז. בואו נפרק קצת את המונופול כדי שיהיו עוד אנשים במשחק. כדי שיוכלו גם אנשים אחרים להוציא את הגז מהאדמה. כך יירד מחיר החשמל, תהיה תחרות וגם נרוויח מיסים והחיים שלנו יהיו דבש. נוכל גם לבנות בתי ספר יותר טובים. עמד כאן רון חולדאי ואמר שהיום אין תחבורה ציבורית. אז מהכסף של הגז תהיה תחבורה ציבורית. עכשיו פתאום כול המדינה רוצה את הכסף של הגז, למה? כי הם היו שם קודם?

גז טבעי, כמו קרקע, הוא משאב לאומי ולא נכס פרטי

המשאב הכי יקר במדינת ישראל הוא קרקע. זו הקרקע שנגנבה מאתנו ונחמסה מאתנו., איך זה קרה? הרי אני הייתי שם קודם. אז לי מגיע. אני ייבשתי את הביצות כמו ידיי. האדמה הזאת היא שלי. אני ייבשתי כמו ידיי, האדמה הזאת היא שלי, לא שלו. אני כבשתי. וכמו שרוצים שנהג עם הגז הם חושבים גם שיוכלו לעזור למדינה לפתור את מצוקת הדיור, כמו שתשובה עוזר לפתור את מצוקת האנרגיה.

את הקרקע כמו את הגז אי אפשר להזיז. המשאב הזה עומד במקומו. בסופו של דבר המשאב הזה הוא לא שלי ולא של אף אחד. זה משאב לאומי.